

[Fanger.]

Det blev nævnt, at den hidtidige ordning ikke havde givet noget tab, men alligevel — hele denne tendens til først at kræve pengene ind og så at dele dem ud igen er forkert. Man må hellere sørge for at gavne erhvervslivet, og det kan man gøre f. eks. ved gennem lovforslaget om aktieselskabsbeskatningen at lempe denne, og det kan man gøre ved at lade en større del af skatteborgernes indtægt, som går til opsparing, være skattefri. Af alle disse grunde er vi modstandere af lovforslaget.

Jeg tror, at det ærede medlem hr. A. C. Normann i modsætning hertil på den ene side gerne vil være den liberale, men på den anden side vil han støtte en sådan socialisering ad bagdøren.

A. C. Normann: Ja, jeg må jo sige, at noget af det, som gør mindst indtryk på mig i disse debatter er, når man taler om socialisering ad bagdøren. Det ærede medlem hr. Henry Christensen siger, at den højtærede handelsminister kalder sig liberal, og nu gælder det samme også mig.

Denne lovgivning går tilbage til midten af tyverne, og i den periode har venstre og de konservative anbefalet den varmt, slet ikke med den motivering det ærede medlem hr. Henry Christensen kom med, at det drejede sig om en krisepolitik, men venstre og de konservative har anbefalet den som et sundt og fornuftigt led i dansk erhvervs politik og erhvervslovgivning gennem alle årene; og så er det lige stærkt nok, at vi skal høre det ærede medlem hr. Fanger tale om skjult socialisering og om, at vi andre er ikke rigtig liberale, at vi skal høre det af et medlem fra et parti, som har ført den politik i en menneskealder. Jeg siger ikke noget til, at de to partier har ændret deres linje, det er helt fair, men en lille smule beskæmmende er det, hvis den sædvane breder sig at beskylde os andre for noget af det værste, man kan være set fra anklagerens side, når de nu har stået sammen med os så længe. Jeg ved godt — det blev understreget herinde forleden dag — at det er ved at blive dårlig tone at mindes, hvad der er sket. Mon det dog alligevel er fornuftigt at slå fast, at det ansvar, man har påtaget sig gennem mange år, kan man ikke alene løbe fra, men man kan oven i købet rette en

beskyldning mod dem, der opretholder den politik, en beskyldning for, at det er nogle mennesker, der svigter, og i dette tilfælde svigter liberalismen?

I anledning af bemærkninger af de ærede medlemmer hr. Fanger og hr. Niels Andersen vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, man kan sammenligne helt med de garantiordninger, der er tale om på en række områder, hverken tredjeprioritetsinstituttet eller fiskeribanken, fordi der dér er skabt større sandsynlighed for, at de, der får lån under statsgaranti, kan arbejde med billigere rente, end de ellers kan; fiskeribanken har jo selv fået adgang til at udstede statsgaranterede obligationer og skaffe sig finansiering ad den vej. Det, man tænker på her, er finansiering gennem bankerne, og det er jo ikke ligegyldigt — det må jeg da sige til det ærede medlem hr. Niels Andersen — for mange af disse erhvervsvirksomheder, om de skal låne til 6 pct. eller til en rente, som det ærede medlem anslår som værende $33\frac{1}{3}$ pct. højere. Den forskel i renteudgiften kan komme til at spille en væsentlig rolle for en hel del mennesker.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen siger til mig, at vi skal ikke snakke om det, der ikke vedrører sagen, og derfor vil han ikke svare på spørgsmålet om, hvad der skal ske med udstykningen. Ja, det kan jo være formelt meget korrekt; men der er det ved det, at disse lovgivningsområder hænger sammen i deres karakter, de er i familie med hinanden. Jeg synes, det er rimeligt for et parti at angive, om de er tilhængere af et princip, og jeg må sige til det ærede medlem hr. Fanger, at det er en klar linje, det konservative folkeparti har indtaget. Jeg er uenig med det konservative folkeparti i den, men man kan ikke hævde, at der ikke er en vis konsekvens i linjen.

Jeg efterlyser, om der er det samme i venstres linje. Nu går venstre til valg på det nye fællesprogram, som partiet har skrevet sammen med de konservative i et fælles partiværelse, og jeg forstår nu, at når det ærede medlem hr. Henry Christensen ikke vil tale derom, er det, fordi det er det ærede medlems opfattelse, at befolkningen ikke forud for det valg, der nu forestår, skal have besked om, at man kan drage den vigtige konsekvens af det fællesprogram, man her går til valg på. Jeg synes, det ærede med-